

OBOW (10) *sb f*

obow (9), **obuw** *a.* **obuwa** (1) *FalZioł*.

-w̄ (4), -(w) (4).

Pierwsze o jasne, drugie pochylone.

sg N obów (5). *ϕ G obuwy* (1). *ϕ A obów* (3). *ϕ pl N a. G obowi* (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Buty, obuwie; calceamentum PolAnt, Vulg, Cn; calceamen, cothurnus calceus utrique pedi aptus, pedales, phaecasia, talaria, tegmina pedum Cn (10) : (-) testament Leonarda szewca z Pułtuska: (-) 4 superpilicia nova *czachly*, nebride *przeszczyerathla*, cute parwe alias drobyacze, obowy 27 pare *ZapMaz III T 1/451v*; W łzkorniach á w trzewikoch łmierdżących chodzić: ięft rzecz brzydka. Miedzy łparami ięftli łmrod małz: kładz do obuwy mech ktori na dębie rołcie, á tak z nim chodz. *FalZioł V 65*; Solea, Bernádinska trepká obów zwłázczá tilko podełzwę nożną nákwriwájąca/ ná wierłchu rzemieniem záwiázána. *Mącz 398d, 235d*; W tenże czás łkory od włyłtkich odbierác [...] támże záraz ná obow czeládzi oddác. *GostGosp 72*.

W charakterystycznych połączeniach: obow chłopka, barzo gruba; obow czeladzi, krolow.

Wyrażenie: »obow nog« (1): obów nog iego [*Marcholta*] byłá chłopka á bárzo gruba *March*¹ *A2*.

Szeregi: [»odzienie i obow«: Wodziłem was czterdzieści lat wpułtyni á nie zwiotłzáły odzienia wálze ná was/ y obow twoiá nie złtárzáłá fie ná nodze twey. BudBib Deut 29/5 (Linde).]

»szata, (i) obow« (3): włyłtki z nich [z *więźniów*] ktorzy byli nádzy przyodziali z łupow/ dáli im łzáty y obow [*et vestire fecerunt eos, et calceare fecerunt eos*] *BibRadz 2.Par 28/15; BielKron 45*; W krotkiem czásie zá onem dowćipem głos vformowál/ á z głófu wyráził łłowá: miełzkánie/ łzáty/ obow/ [...] włyłtko to z źiemie wynáláł łobie. *GórnRozm N2*.

Przen (1) : Zelázo y miedz obow twoiá [*calceamenta tua*]/ á iáko dni twoie fiłá twoiá. *BudBib Deut 33/25*.

Synonimy: bot, trzewik.

Cf OBUCIE, OBUWIE